

సంపుటము 2

1936 ఆక్టోబరు 1

సంచిక 5

మేజిక్ గోల్డ్.

నరిసిపురం వేంకటరమణస్వామయ్య,
సహజగామ్యకవి.

నా రిస్టువాచి చరిత్రం చెప్పాలంటే నాకే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. బాగుచేయించి బాగుచేయించి ప్రాణం విసిగిపోయింది. మా జమీందారువారి కోటలో ఆయిదుగంటలు కొడితే నావాచి పది గంటలుచూపే స్థితిలోనికి మారింది. అరవై రూపాయిలిచ్చి వెస్టెండుకోడి తెప్పించానుగదా యిలాతయారయింది మంచిమిషనాగాదా అని అంగుళస్తరవుతిలో సెల్సుషేవింగు మల్లేనా మెకానిజింగు చేయాలని ఆపరేషన్ చేసి ప్పాను. దానితోవున్న పూసిరి మరిచిపోయి నట్టులోచింది. అయ్యో! నీరియన్ స్థితిలోనికివచ్చిందని ఒకఔన్ను కిరసన్ ఆయిల్ ఒక ఔన్ను కొబ్బరినూనె కల్పి యింజన్ చేశాను. ఫలితంలేక పోయింది. అయినా సాధ్యమైనంతవరకు సాధక సాధకాలుపడ్డాను దానితోవున్న బీట్ ఆగిపోయింది, కార్లలోకి బుర్రవచ్చింది. దాన్ని విడిచిపెట్టలేక “ఎద్దువడుకుంటే యేనుగు పొడుగుండదా” అని యేటైమన్నాచూచి తలబట్టి ఆడించి డాబుచలాయిద్దామనే వ్రద్దేశంతో చేతిలోనే

కట్టుకున్నాను. అది చీకటిలోకనవడే రేడియో డై లుగడియారం. నాకర్థంగాలి ఒకనాడు చీకటి గదిలో నేలచాపవేసుకొని నడుకున్నాను. యింతలో కంపౌండ్రీ జనారసుడు నన్ను వెతుకుతూ వచ్చాడు. ఆచీకటిలో నేను కనపడలేదుగాని నా వాచిమాత్రం ధగధగమని మినుగురుపురుగుమల్లై మెరుస్తుంది. యీపురుగులయందు యేదో విషముంటుందనిచెప్పి నాళ్ళతోనున్న జర్మనుసోల్ జోడుతో సిక్సుహార్సెస్ పవర్ విషన్ లా తన్నాడు. దానితో వాచికి శరీరశుద్ధి అయ్యేదికాకుండా నా చేతికి నాళ్ళగుచ్చుకొని విష్ణుపాదాల్లంచినచ్చిన భాగీరథీపాటక్ ఫాల్సులా రుధిరప్రవాహమైంది. అయితేనేం. తన్నినవాడు కంపౌండరు అందులో ప్రియమైన స్నేహితుడవ, లేదా, థికెస్టుఫ్రెండు గనక నెలయేసరికి దమ్మిడి ఖర్చుపోకుండా టుట్ నెన్ ప్రవేశించేబాధ తప్పింది. అప్పటినుండేలేండి నావాచికి నాలుగురోజులును స్త్రీ, నాలుగురోజులు తెరిపి, “నుదుటనే వ్రాసిన వ్రాలుతప్పదుగదా నూరేండ్లుచింతించినన్” అన్నట్లు దానిజీవితమిట్లా

గడవగలండులకు దానిస్వప్తిక ర దానినుదుట అర
 వై గీతలుగీశాడు. “కర్మమునబుట్టు జంతువు కర్మ
 మునే వృద్ధిబొంది కర్మమునచెడున్” అని చెప్పి
 నట్లు దానికర్మకు మనం జేశేదేమీలేదు. అప్పటి
 నుండి నేను తిరగనివాచీని చూపించడానికి సిగ్గు
 చేత అతిభద్రంగా వాడుతుంటే. యేమీరాసి
 వాచీ సంతభయంగా వాడుతున్నానని ఎవరన్నా
 అడిగితే ముట్టుంటాయనిరా అని హాస్యాస్పక్తిగా
 వచించి దాటుకుపోయేవాడిని. దానితో వాళ్లు
 కూడా అవును ముట్టుంటే గుర్తుకుంటాయని
 భయంకాదాయని నవ్వుకొనిపోయేవారు. ఇట్లా
 కొన్నాళ్ళుగడచినవెనుక చేతిపుండువల్ల నిద్రలేక
 కండ్లకలకవచ్చి యిడ్డీ, పుష్కా, బోండా పత్యం
 వల్ల బాధ జాస్తే అయి ఒకనాటిరాత్రి మంచం
 మీద కూర్చున్నాను. వెటోల్ లైటు తనకూ
 వశ్యకై నాకండ్లపై ప్రయోగించేస్తుంది. వేసవి
 కాలం మధ్యాహ్నం రెండుజాములనేళ కంచు కా
 గడాతో పుట్టెడునేకు (జనవనార) మొగాన్ని బెట్టి
 కార్చిస్తట్లు నాకు చాలా బాధగావుంది. ఆలైటు
 అట్లానేవుంచి, డ్రాయింగువేప రడ్డంగావుంచి,
 “స్లామ్ము” లోంచి ఒకఅరకప్పటి త్రాగి పూ
 నుపోక నావాచి జబ్బుక్రింద యేపాటి ఖర్చయిం
 దోనని డైరీలిశాను. యింతలో మాజమిందారు
 వారికోటలో వంటిగంటకొట్టారు నావాచికూడా
 వంటిగంటకుత్తిప్పి డైరీవిప్పాను. దానితో గుండె
 ల్లో గుభీమని పంచప్రాణాలు పై కెగిపాయాయూ
 అనిపించింది. కండ్లలోసిళ్ళు పాదరసంలా గిర్రున
 తిరగడం మొదలైట్టినది. యిదంతా దీని ప్రతా
 పమేగదాయని వాచీచూస్తూ కుడిచేత్తో ప్లేసల్
 హేండ్ కర్చిఫోతేసి కుడికన్ను వత్తుతూ యెడమకం
 టితో వాచీని చూస్తూనేవున్నాను. ఆకంటిలో
 నీరు యెక్కువగా కానుపించినందున వాచీ నాకు
 ఎన్నాడిఅయి తాటికాయంత కనిపించింది. ఆపాజి
 వన్ లోనే కదలకుండా ఇంకా చూస్తూనేవున్నా

ను. నాలోనాకే ఆశ్చర్యంవేసింది నీలిగా ఒక
 మేజిక్ గ్లోబ్ లా తయారయింది. దానిలో ఒక
 సినీమాహాలు కనుపించింది. నేనుకూడా మాస
 సికవిద్య తెలిసినవాడనుకనుక పరాకాయ ప్రవేం
 ప్రయోగించి హాల్లోదూరేను. ఫిల్ముమాత్రీ మే
 దో చెప్పడానికి అప్పటికవకాశం చిక్కలేదు.
 కాని అట్టే ప్రేక్షకులను తిలకించాను. నాకిక
 నననీతంలో నశ్యం మిలితమై ప్రవీస్తుందో లేక
 యే రెండు జోగీగలు మూతిమీద వాలినా
 యో అన్నట్లు సగంమీసపు మొగమొకటి కని
 పించింది. ఛీ! యిదేమిటి యనశకున మంటూ
 ప్రకృతు చూచాను బొబ్బిలిస్తేవన్ లో కోట
 న్నుమొక్కలు కత్తిరించినట్లు కత్తిరించే కంగాళీ
 క్రావ్ తలకాయ ఒకటి గోచరించింది, దానితో
 నాకు తలతిక్క మొదలై, మరొకవేపుచూ
 చాన్లు. యిరకైయేండ్ల గుంటవొకడు చక్కార
 పువెదవలాగు బిళ్ళజోడు తగిలించుకొని కనిపిం
 చాడు గంటసంభవుమార్కు సిగరెట్టుకాలుస్తూ
 వాడికిపట్టుకున్న కట్టవరంపరలో అన్నట్లు తెర
 తెరలుగా వచ్చే పొగ నామీదవదుల్తూ. పకీరు
 సాపేబుగారిలాగు గళ్ళలుంగీ కట్టెడు మీద
 కట్టెపరుస్తుంది, చేతలూశెల్సు (Hong kong)
 లైటు పట్టుకున్నాడు. మేలబెట్టకుండా, నడ
 వరిక తోలేవాని దబాయంపు సహాయాన్ని
 పోతూపున్న అగ్రహారపుయెడల్లబోలె, డిస్పారి అ
 యిపోయి వెలగలేమోయని యేడుస్తున్న బేటరీ
 లను బెట్టిదంచుతున్నాడు మాటిమాటికీ, మళ్ళీ
 అడిగితే యిస్తారో యివ్వరో యిప్పుడేసరదాతీరే
 టట్లు వెలిగించేదామా అన్న యెరువులై టులాగు.
 షయరోగాస్తకే నమలుచున్న కారాకీళ్ళీ పుమ్మి
 తువీమనిపూయడంలో నాఖద్దరుపంచకు మోక్ష
 మిచ్చింది. గట్టిగాఅడుగుదామా అనుకున్నాను.
 కాని పూరుకాచే తలారిజిమ్ముడులాగు వానిచేత
 లాటి కనుపించింది మొదలేఖద్దరుకు లాటిలకు

విరోధం పైగానేను ఖద్దరుకట్టుకున్న వాడినని భయంచే యెటుండియేమి వచ్చునోయని నోటికి నీలుచేశాను కోపంతోమాత్రం మొగంచూచాను ఆపాటికోపంరాదా చూడండి మీదపూస్తేపూరు కునే శాంతఘటాలిప్పుడెక్కడున్నాయి. అందు లోకారాకీళ్ళి ప్రమాయను పైగావిత్రీమైవ ఖద్దరు కట్టుకున్నానాయను అందుచే మరెందుకు కోపంగానేచూచాను. మొగాన్ని బొట్టుకనీసించ లేదు యిదేంటిపావమంటూ బొట్టులేని ఆడవాళ్లు కూడా వుండులేమోనని ఆడవాళ్ళనిచూచాను. యేదోఒకరిద్దరికీతప్ప మరియెవ్వరికీ బొట్టున్నట్లు కానుకించదు. మగవాళ్లు ఆడవాళ్లు కీక్కిరిసి కూర్చున్నారు. ఓహో యీగతికూడా మాస్త్రీ లకు పట్టించా అని విచారిస్తూ కుర్చీలో కూలబ డాను. అంతకుముందే నేనునిలువబడి వుండడంలో ఆకర్షణమీదనే ఒక లేడిగారు కూర్చోనియున్నారు యీవిచిత్ర సంగతులనచూస్తూ అందులోస్త్రీలు అంటే నవీనయుగపు స్త్రీలను జాస్తేతన్మయం జెండడం సహజంగనక అట్టితన్మయంలో ఆలేడి గారి అడ్డంలో ముద్దుబిడ్డలు కూర్చున్నాను. తోడనే పూల్ (Fool) అంటూ, మరిదాచడ మెందుకు, దనడ సాఫుచేసింది, దాంతో సామా ద్రిక శాస్త్ర హస్త చిత్రంలా నాదనడని బ్లాక్ తయారైంది యీసంగతి అద్దంలోనూ సతరువాతమాట. తక్షణం కళ్ళుజిగురున్నాయి పోసి పోలీసువారికప్పజెప్పకుండా అంతతోపూరు కున్నందుకు సంతసించాను. సంతసించడమేగాదు సెల్యూట్ కూడ కొట్టాను. పోలీసువాళ్ళుమా త్రం న్యాయాన్వయంపరిశీలిస్తారా! అంటున్న. లేడిగారుచెప్పారంటే ఆరాతిమ్మట్టుగన్నా అరట్టు చేశారే, యిప్పుడు ఆడవాళ్ళకు కావలసినంత స్వాతంత్ర్యము నస్తుందిగనక. ఆడవాళ్ళుగదా మగవాళ్ళుస్పృసులో మీరెందుకు కూర్చున్నారని అడగదామా అని అనుకున్నాను. కాని “చావు

తప్పి కన్నులొట్టపోయినట్లు” యేదో కాస్తంత పరాభవంలో ఒడ్డునజేరానుగదా మఱల తద్దన మ్మిదికెందుకు తెన్నుకోవడమని పూరుకున్నాను. మఱలఆడవాళ్ళగేటులో కండ్లుఫోకన్ చేశాను. విమాదసారంగదరలో సారంగధరుని కాళ్ళు చేతు లు ఖండించేట్లు విరగ్గొట్టే జంపర్ బొడిలవారు యెక్కువగా కనుపించారు, చంకల్లోపుచూపిస్తూ ఒకామె యేయ్ సోడాఅంటూ బర్మాముడివిప్పి మఱలముడుచుకొని కఠీరమంతా గోళ్లతో నలు చుగొని ప్రకృతున్న వానిజూచి ఆవులించి నోట నున్న తాంబూళముచేతి కుర్రవానినోటపెట్టి, ఆకుఱ్ఱవాని ఆపురుషునికందిచ్చింది. వాటిలోపూ పిరిలేకపోయినా ఓపిసలో రబ్బరుకుక్కి మిల్ హారన్ లా ధ్వనిపుట్టించి యిచ్చేతోక్కుసోడా త్రాగి కూర్చోని, వినుక్కుంటున్నా ప్రకృతు న్నామెలో ఆపురుషుని అందచందాలు సుగు గాలు పరిస్తుంది. లోళకళ్ళలు ఆమెచెప్పినమా టలు నిజమేనన్నట్లుఆడుతున్నాయి. అయ్యయ్యో అడుగుకడపదానికీకూడా ఆజ్ఞపుచ్చుకొనిన భార తవీరవనితలకీ పాశ్చాత్య వేషాలేంటి, యీసం తరజారీణీ చివరైనతేంటి అనుకొని మరొకప్ర క్క తలతిప్పాను. “చూచావటేనావితీ! ఆమె యెంతవయ్యారంగా. యెంతస్వాతంత్ర్యం గా జీవితం గడుపుతుందో నీయందాని కాపాటి స్వాతంత్ర్యముంటే బంగారానికి మెరుగుబూసివ ల్లండేది” అనగా “ఛీ! స్వాతంత్ర్యం అడుగు కదవనీయక, అతి సుకుమారరగా రవిరశ్మియైన సోకనీయక కడుపులోని చల్ల కదలనీయక అన్ని కష్టములు వారేభరించి, కోరినజెల్ల సమకూర్చి ముద్దుముచ్చటజరుపుమా ఆనోన్యంగానడిపిస్తుం టే చాలదా? యెందుకు స్వాతంత్ర్యము యే డ్దుటకు యిప్పుడు మగవారు యీకష్టవాధిని దాటించవయ్యా! భగవంతుడా అని వినుక్కు టూ యేడుస్తున్నారుచాలదా ఆనోన్యము

మనము పుచ్చుకొని అనుభవించేదేముంది వాళ్లే డ్చిందిచాలక మనముకూడా యేదేట్లుండుకా!" అనేసరికి యింత వ్యాకులతవడేవాడినికూడా మ హాసందభరితుడ నయ్యాను, అదిగాక ఒక పుట్టు దరిద్రునిక కు డెర్బీలాటరీలో పదిలక్షలు వచ్చినట్టు సంతోషించి మనస్సులోనే ఆమె కభివాదమొన ర్చి సావిత్రీనామము సార్ధకముగా నున్నదని తలం చి, యిట్టివాళ్ళు కొంతమందైనా ఘోలోనున్నా రని ఆనందమొందేను. యింతలో తెఱమీద పు రాణసావిత్రీ ఆనవకాయమూటికంత ముక్కుపె ట్టుకొని "హాయిగల్గె నిప్పటికిని నతిరయమున నా నాధుని" అంటూ ఆశీర్వదించింది. అప్పుడు సావిత్రీనాటకమని గ్రహించాను. ఆతరువాత వంకరటింకర కురులవారు, వాలుజడవారు, క్రా ఫింగులవారు, పైటపిన్నులవారు, పయ్యటపొ మిటింగువారు, బర్మాశాండిల్లువారు, పుల్లగు మ్మడిబూడిదవారు, వంకరసావట్లవారు, బొట్టు రిమూవింగువారు, బొమలకాటుకవారు, యిస్తోకు లతో విగలాలవారు, గౌనులవారు ఇంకా యెం దరో కనపడ్డారు. వారికేం తెండి వారు 1937 శ్రేక్షనువారు యిట్లాంటివారే, ఒక-చోటికి వెళ్ళ వద్దంటే వెల్లారు. నిష్కారణంగా మాట పడడం బాగుండదంటే మాయిష్టమంటారు. వకరితోసీకు

మాట్లాడనవసరమేమంటే, విధిగామాట్లాడువారు వకరికి కనుపించవద్దంటే మనస్సులో కల్మషం లేక పోతే మాట్లాడితేం అంటారు, ఔనయ్యా! మన స్సుకంటే కల్మషంలేదుగాని బలాత్కరింపుకు మ నస్సుద్దవడలేదుగదా! అహల్య మనస్సులో ఇం దునికోరలేదుకదా, మగవాని మాయోపాయం వల్లనేగదా మానభంగంకల్లి శిలారూపండాల్పు ట! యేదైనా శరీరందేకదాయని బజార్లో కూ ర్చుంటామా? మాంసుతిన్నవాళ్ళు దుమ్ములు మెడగట్టుకుంటారా? అడది అంటే సాధ్యయగు భార్య తన్నినా కృష్ణునిలా కృష్ణదేవరాయలులా సహిస్తాడుగాని, నిష్కారణంగా అపక్తివస్తే భరి స్తాడా! భరించగలడా? కావలసినంత విద్య, షో డశకళలుకూడా అభ్యశింపవచ్చు ఆతెలివితేటలు గృహనిర్వహణమందు వినయోగవర్చ గూడదా! అని అంటూవుండగా హాలుమాయమైపోయింది. యీవంతలన్నీ అదృశ్యమైనాయి. అదొకలాంటి రంగులు బయలుదేరినవి అకస్మాత్తుగా మరొక లంలో వచ్చిపడ్డారు. ఆఫలమేదో—అక్కడ అద్భుతములేమో—ఆసంగతులు యేకశ లో దూరుతవో మల్లినెలలో మనవిజేస్తా యిప్ప టికి శైలవు.....

(నశేషం)

అ గ్గు రు పా దు షా.

మందరపు వెంకటేశ్వరకవి.

తే|| గీ|| మతవిభేదంబు నిం తెన * మనసుగొనక
 నెల్లమతములుసమమంచు * సెంచినావు
 ప్రజలశ్రేయంబుకై పాటు * బడితివీవు
 కలుషజననాశ! శ్రీమద * గ్గురుమహీశ!

తే|| గీ|| తాతతండ్రిలనుండియు * దరలకుండ
 వచ్చుచున్నట్టి 'జిజియా'ను * బాపినావు;
 పాలనను జేసినారెండ్రో * పాదుషాలు
 కాని నినుబోలువారెందు * గానబడరు..